

EGIN KLÆÐIR SKAPTU LIVLIGT KJAK

STEINAR PÁTURSSON
MYNDIR: JENS KRISTIAN VANG

Katrín Sølvará legði herfyri myndir upp á Facebook síðuna Facebook-Bindiklubb-ur, har hon visti fram nýggju og alternativu "føroysku klæðini", ið hon hevði seymað.

Uppslagið gjørdi um seg í bólkinum, og í skrivandi løtu eru fleiri enn 250 viðmerkingar til uppslagið. Nakrar vóru ófantaligar, men yvirhøvur varð talan um konstruktivt kjak.

- Har eru nakrar viðmerkingar, sum vórðu slettaðar, men nú eru eini 250 eftir, og tað er fyri tað mesta meiningar og konstruktivur kritikkur, sigur Katrín Sølvará.

Kjakið um føroysk klæðir tekur seg upp um sama mundið hvørt ár, og meiningarnar eru sum vera man býttar millum tey, ið halda, at føroysku klæðini skulu fáa frið og vera verðandi, sum tey eru, og so hini, ið halda, at tað er frískligt og spennandi at royna seg við nýggjum stoffi, nýggjum sniðum og nýggjum lit-samansetingum. Katrín fegnast tó um kjakið, ið stóðst burtur úr klæðunum.

- Tað var spennandi at síggja, hvussu ymiskar meiningarnar vóru. Har vóru onkrar, ið gjørdur vart við, at tað kundi ikki kallast fyri føroysk klæðir. Tað er so eisini ein heilt okey meining. Tað er jú ikki beinleiðis føroysk klæðir, men er inspirerað av føroyskum klæðum. Men so kom jú eitt mótspæl eisini. Bristið er bundið, og tað er í grundini meira gammeldags og kanska "rættari" enn eitt velour-brist, ella hvat tað skal vera, sigur Katrín.

- Tað var faktiskt rættiliga

spennandi at lesa.

Katrín sigur, at orsøkin til klæðini er millum annað sjarman, sum er í at gera tilíkt til sín sjálvs, sum eingin annar hevur.

- Onkursvegna helt eg, at tað var ógvísligt at leggja meg út í at gera ordiligt sett. Bæði tí tilfarið er dýrt, og so eigi eisini frammanundan nøkur av tingunum. Eg eigi eitt skjúrt og eina gamla troyggju onkra-staðni, sigur Katrín, ið annars

ætla sær undir at gera eitt meira siðbundið sett av føroyskum klæðum til næsta ár.

Harafturat er tað onkuntíð hent at hava okkurt, sum ikki er eins fint og vanligu føroysku klæðini, heldur Katrín.

- Til dømis var eg á einum skúlaskeiði í Onglandi á einum skúlaskeiði. Eftir skeiðið var veitsla, og í mínum eygum hevði verið logiskt at farið í føroysk klæðir. Men tá onkur av hinum gentunum er farin í H&M kjóla,

so virkar tað øgiliga ógvísligt at koma í fyríklæði, turriklæði og fótíðum skjúrti.

Sum sagt er kjakið um føroysk klæðir - um hvørt tað skal vera pláss fyri eksperimentering ella ei - frammi so at siga hvørt ár. Summi kunnu hava rættiliga ógvísligar meiningar, men tað ræðir ikki Katrín, tí hon verður at síggja í sínum egnu klæðum á ólavsøku.

- Tað er ætlanin, ja. Fólk mugu sjálvi um, um tey øsa seg. Eg haldi, at vit skulu eisini vera eitt sindur opin. Summar gentur fara í troyggju og kovboybuskur, summar fara í skjúrt og eina svarta blusu. Eg haldi sjálv, at tað er meira sjarmerandi, enn at fólk koma í gerandisklæðum. Men tað er jú smag og behag, sigur Katrín og leggur aftrat, at nú hevði tað verið synd ikki at farið í nýggju klæðini aftaná allar konstruktivu viðmerkingarnar, ið hon hevur fingið.

